

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13129/2024
24.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужила АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Соња Поповић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3398/23 од 30.01.2024. године, у седници одржаној 24.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3398/23 од 30.01.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3398/23 од 30.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 12737/19 од 02.12.2022. године, утврђено је да је тужени Град Нови Сад стекао јавну својину у 166/390 дела на некретности укњиженој код РГЗ СКН Нови Сад 3 у лн. бр. .. КО ... под парцелом број ..., њива у површини од 195м², сада у саставу улице ..., па су тужиле дужне трпети да се тужени може без њиховог даљег питања и одобрења укњижити у катастар с тим правом на тој некретности. Обавезан је тужени да плати тужилама свакој по 153.550,00 динара односно укупно 307.100,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Обавезан је тужени да тужилама солидарно накнади трошкове поступка од 137.484,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате. Са већим делом тужбеног захтева у делу за исплату законске затезне камате на износ главног дуга (307.100,00 динара) почев од 11.12.2019. године до пресуђења тужбени захтев је одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3398/23 од 30.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба, а пресуда Основног суда у Новом Саду П 12737/19 од 02.12.2022. године у побијаном усвајајућем делу потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије, сходно ставу 2. исте одредбе, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови предвиђени одредбом члана 404. став 1. ЗПП да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Према разлозима другостепене пресуде, тужиље су власнице КП .. КО ... (која је у катастру укњижена као њива), али чији је део од 195м² ушао у састав Улице Локалитет је опремљен примарним уличним инсталацијама, водовода, канализације, уличним енергетским и гасним инсталацијама и користи се као саобраћајница, на којој постоји асфалтни застор и добро је у општој употреби. Поступак за експропријацију није вођен, нити је тужиљама исплаћена било каква накнада. Како тужиље имају право на накнаду која не може бити нижа од тржишне вредности земљишта у складу са статусом истог донетим планским актом, то је сходно члану 58. Устава Републике Србије, члана 104. став 1. ЗОО и члана 53. став 2. Закона о експропријацији, усвојен тужбени захтев.

Имајући у виду разлоге на којима је заснована примена материјалног права у побијаној пресуди, Врховни суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и интереса равноправности грађана, нити за новим тумачењем права, а пресуда не одступа од става заузетог у пресудама са истим правним основом и чињеничним стањем, као у овој пресуди.

Имајући у виду изнете разлоге, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије тужиоца, у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија тужиоца недозвољена.

Сходно одредби члана 403. став 2. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 11.12.2020. године, а вредност предмета спора је 153.550,00 динара, имајући у виду да су тужиље формални супарничари по члану 205. ЗПП, пошто вредност предмета спора побијеног дела пресуде не достиже захтевани ревизијски цензус, следи да је ревизија туженог недозвољена.

У складу са изнетим, а на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић